

VÄSTERBERGSLAGENS

UFO

nr-4 80

NYTT

UFO-NYTT är en tidskrift för medlemmar inom
Västerbergslagens UFO-förening.
UFO-NYTT utkommer 4 gånger per år.

FRÅN REDAKTIONEN

Så närmar vi oss Jul och ett Nytt År, få se vad det året bär
med sig får gott. Det året som snart är slut har väl inte
varit så dåligt i alla fall om man nu tänker på UFO.

Många intressanta fall har timats och många fall, så att
rapporteringscentralen inte har hunnit med. Se artikel
i tidningen. Rymdsonden som har nått Saturnus, är ett
intressant fall.

Vi har i alla fall fått nr 4 av vår tidning klar och det är
också rätt intressant. Den har blivit rätt stor men tyvärr
har vi inte fått med allt.

Torontorapporten kommer åter denna gång och fortsätter
även nästa. Vi har fått med lokala rapporter som vi lovade
förra gången och så har vi en boksida som är lämplig till
julklappar. Läs om vår senaste föreningsträff, som i
fortsättningen kommer att bli intressant.

Vi i redaktionen vill önska alla medlemmar i vår förening
och även andra som läser en riktigt GOD JUL och ett
GOTT NYTT ÅR och vi hoppas att vi i fortsättningen får
sända över medlemstidningen till dej som medlem.

ANSVARIGA UTGIVARE

Conny Persson Seija Niittula Bernt Berglund

I REDAKTIONEN

Bernt Berglund Tommy Palo Berith Manzanares

PRENUMERATIO OCH MEDLEMSKAP

Medlemskap för 1980 är 30:- kronor

Ungdomar under 16 år 20:- kronor

Adress: Box 71 771 01 Ludvika

Hälsningar från jorden

Skulle av någon händelse en rymdvarelse av något slag ta sig ombord på det amerikanska rymdskeppet Voyager 1 eller dess systerfartyg Voyager 2, väntar honom - eller henne - där första hälsningar från jorden.

Förvänta att han - eller hon - är språkbegåvad och talniskt sinnad.

Ombord på vardera farkosten finns ett slags gramfonfonskiva i koppar, en verklig LP-skiva, med hälsningar på 60 jordiska språk, meddelanden från statschefer, uppgifter om vår planets exakta belägenhet samt ljudprov i form av djurläten, åskmuller och vågornas brus.

Är vederbörande rymdvarelse musikalisk kan han därtill njuta av såväl Beethoven som rock'n'roll.

Skulle vår rymdvarelse borda någon av farkosterna först om några hundra miljoner år, så gör det ingenting. Kopparplattan är inpackad av ett skyddande aluminiumhölje och har en beräknad livslängd av en miljard år.

Voyager 1 passerade i onsdags Saturnus. På 38 månader hade den då avverkat två miljarder kilometer.

Fiskmannen från rymden

EN LEKTOR från Kalmar på uppdrag i Mali får höra talas om den afrikanska folkstam som sedan urminnes tider känt till förekomsten av stjärnan Sirius B. Denna skvita dvärg, som bildar dubbelstjärnsystem med den ljusstarka Hundstjärnan själv, blev känd för vetenskapen först när instrumenten var starka nog att observera döende stjärnor. Hur kunde då en primitiv stam upptäcka den? Myten (eller historien) talar om ett väsen, en rymdfarare från en planet till Sirius B, som landade i Afrika och hade en del att berätta.

Lektorn har en son, en alldeles särskild son. Ingenting i stil med de degiga, likgiltiga och nu-fixerade barn, som han försöker hibringa litet gymnasiekunskaper på vardagar. Utan en son med intressen för musik, matematik och för stjärnor. En februarinatt försvinner han från Gotlandsbåten. Man antar att han har halkat av det isiga däckat när han gick ut för att betrakta stjärnhimlen. Det blir begravning med tom kista.

Lektorn är rationalist, han påpekar det, han upprepar det, han betonar det och visar med avsky ifrån sig all halvfabrikatströst som diverse religiösa, ockulta och introspektiva rörelser tillhandahåller. Hans hustru vadar däremot villigt ner i sörjan, från att ha varit gudsnä-

delig utvecklats hon till att bli tårögt gudlig.

Easam med sitt sorgearbete uppsöker mannen familjens sommarställe på Öland och när ett visst lugn i naturupplevelsen, också i betraktande av havet från det ställe där pojken brukade dyka och simma. En kväll stiger en varelse upp ur havet, ett slags fiskmänniska på två och en halv meter. Den visar sig snabbt och försvinner igen. Det blir en vecka på psykiatrisk klinik, men han vet att synen var verklig, minns myten om rymdvarelser från Sirius B och beslutar sig för att forska vidare. Uppenbarelserna - dess för- ening av hav och stjärna - blir ett tecken som har samband med sons död.

■ ■ ■ Lektorn släpper åtskilliga band till sitt sociala jag och sluter sig kring sin idé. Han skaffar ett nytt FN-arbete, den här gången i Irak, dit han har lokaliserat myten om Oannes - fiskmannen från rymden, som besökte jorden och lärde människorna allt. När han äntligen lyckas spåra upp en kultplats för myten hamnar han i ett egendomligt kraftfält, kollapsar och återförs till Sverige för en ny omgång psykiatri. Men nu går han inte att hejda. Han ger sig in i UFO-litteraturen, korresponderar med likasinnade, besöker ett par i USA som faktiskt varit ombord på ett undervattensrymdskepp.

Tore Zetterholms roman "Oannes" (Norstedts) slutar på radioobservatoriet i Arecibo. Chefsastronomen bekräftar att man kanske stundligen mottar meddelanden från andra världar, som vi är för utvecklade att förstå, bekräftar att vidskepelse, det är att misstro något så

• Zetterholm - upphäver gränser.

sannolikt som att det i universum finns fler och högre utvecklade världar och att de är i stånd att ta kontakt.

Insprängt i denna berättelse återkommer ett antal sänger om Oannes-myten, placerade i tid kring 1700 f Kr, utförda på ett pastischspråk som kanske kunde kallas bibliskt. Författaren kallas Igml-Sin och befinner sig i Ur, som är under babylonisk belägring. Mitt i denna svåra situation skriver han tavlor om ett väsen vars myt härör från ytterligare tiotusentals år tillbaka i tiden. Om Oannes, som lärde människorna att tillvarata sina förmågor, men förvånades över deras omätlighet och oförnuft.

■ ■ ■ Vad blir det så för syntes mellan det döda barnet, den kroppsliga myten och allt det andra som boken innehåller? Ja, jag finner ingen. Här och där i - den förvisso habila - framställningen tycks trådarna vara på väg att mötas, men fortsätter sedan ändå sina parallella stråk. Intellectuellt kan man kanske förstå avsikten med romanen, dess försök till rymddimension, upphävande av gränser i tid och rum, mellan liv och död - också dess få tillfällen av budskap. Men på det känslomässiga plan där den egentligen utspelas saknar den energi och sammanhang.

SIGRID COMBÜCHEN

den nya boken

• Tore Zetterholm: "Oannes", Norstedt ca 102:50.

ÅRSMÖTE

23 januari 1981 kl 19,00 Folkets Hus Söderbärke

PROGRAM

Årsmötesförhandlingar

Videobandfilm

Alla medlemmar hjärtligt välkomna

Utställning

Kaffe och Smörgås

RYMDFRIMÄRKEN

Under tiden 26 september—9 november 1980 visas på Postmuseum utställningen »Rymdfrimärken». Den invigs fredagen den 26 september kl 14.00 av Kerstin Fredga, professor i astrofysikalisk rymdforskning.

Grunderna till den verkliga astronomin lades i det gamla Grekland av filosofer och vetenskapsmän. Förr trodde man att jorden var platt, men Pythagoras visste, genom matematiska beräkningar, att den måste vara rund. Man mätte jordens omkrets och lyckades komma fram till en siffra som inte skiljer sig så mycket från vad vi vet idag. En av forntidens sista stora astronomer, Ptolemaios, upptecknade bl a en stjärnkatalog och det dröjde sedan flera hundra år innan något väsentligt skedde som förde astronomin vidare, tex upptäckten av refraktorteleskopets principer (början av 1600-talet).

Galilei konstruerade flera teleskop med vilkas hjälp han studerade våra grannar i världsrymden och det största teleskopet han konstruerade hade en förstöringsgrad av 40 ggr. Under de följande århundradena fördes forskningen framåt av vetenskapsmän som tex Kepler, Brahe, Newton, Herchel och Copernicus. I mitten av 1800-talet utkom en bok av den franske författaren Jules Verne: »Från jorden till månen». Ingen kunde väl då ana att inom drygt 100 år skulle en människa i verkligheten sätta sin fot på månens orörda yta. Ryssen Tsiolkovskij konstruerade vid sekelskiftet en rymdraket, men tyvärr var han enbart en teoretiker och raketen kom aldrig längre än till ritningsstadiet. Amerikanen Goddard konstruerade och lät också bygga en raket som drevs av flytande syre. Den kom upp i en höjd av 60 m och hastigheten var nästan 100 km/tim. Detta rymdskott får anses vara inledningen till den verkliga rymdåldern.

Utvecklingen gick fort framåt i både USA och Sovjet och den 4 oktober 1957 slog ryssarna

världen med häpnad, då de sände upp Sputnik 1. Den följdes snart av ytterligare satelliter som hade olika djur och växter ombord. Den 12 april 1961 var det dags för människan att ta sitt första steg ut i rymden. Den ryske kosmonauten Gagarin sändes upp med rymdskeppet Vostok 1 och avverkade ett varv runt jorden. Sedan 1957 har tusentals raketer skickats upp och förutom de båda stormakterna har även Frankrike, Storbritannien, Västtyskland, Italien och Kina m fl sänt upp sina egna raketer eller samarbetat med USA och Sovjet.

Ett stort ögonblick för mänskligheten inträffade den 21 juli 1969. Då landsteg för första gången en mänsklig varelse på månens yta. Det var amerikanarna Neil Armstrong och Edwin Aldrin som tog de historiska första stegen på månytan.

Denna historiska exposé samt mycket mer kommer att med frimärkenas hjälp visas på utställningen. Vädersatelliter, kommunikationssatelliter, vetenskapliga och tekniska satelliter m m kommer att presenteras tillsammans med bilder, föremål och litteratur. Material till utställningen har lånats från Sovjetunionens och USA:s ambassader, Tekniska museet, Stockholms Observatorium, Svenska Rymd AB i Solna, Naturhistoriska museet samt ingenjör Frans Leemhorst, Solna.

4
Vi sänder med ett
inbetalningskort
för nästa års med-
lemskap i föreningen
Vi är omkring 70 st
medlemmar i
föreningen men vi
skulle behöva vara
lite flera för att
allt skall gå lite
smidigare. Det är
så mycket jobb på
så få.
Har Du någon i
bekantskapskretsen
som är intresserad
och skulle vilja
göra ett "handtag"
i föreningen så är
de välkomna.
Vi tar även emot
stödande medlemmar
som rent ekonomisk
stöder oss.
Vi är tacksamma
för all form av
hjälp.

FÖRSLAG TILL NÄSTA ÅR VERKSAMHET

I anslutning till utställningen »Rymdfrimärken» arrangerar Riksorganisationen UFO-Sverige på våning 2 i Postmuseum utställningen »UFO — fantasi eller verklighet?» (UFO = Unidentified Flying Objects). Utställningen visar bilder och modeller av observerade UFO. Bland föremålen kan nämnas en mystisk metallbit, som uppges ha hittats i samband med en UFO-landning. Den har en safirs hårdhet, är magnetisk (innehåller ej järn) och har specifika vikten 15,2. Den har förbryllat vetenskapsmän i både Sverige och USA.

För att få med våra förslag till nästa års verksamhet så har vi att styrelsen fått tillstånd att publicera några förslag.

Årsmötet har ju inte ännu beslutat om detta.

De som håller på att förberedas är:

Fältforskarutbildning

Astronomi

Engelska

kurserna kommer att starta så fort tillräckligt antal deltagare finns.

Du som är intresserad hör av dej så vi kan starta i slutet av januari cv.

Skönhetsideal vindögdhhet och lutande panna

Exakt tidräkning 400 miljoner år tillbaka i tiden! Kartläggning av världsrymden, bl.a. fastställdes Venus omloppstid. Genom att använda vissa uppgjorda tabeller kunde solförmörkelser förutsägas.

Maya lyckades överleva, odla upp jorden och bygga märkliga rituella centra med pyramider och tempel. De flyttade stenblock som vägde flera ton i trakter där det knappt går att röja en stig.

Vetenskapsmännen har endast lyckats dechiffrera en liten del av mayafolkets avancerade hieroglyfskrift.

Mayaindianerna började utveckla sin kultur omkring 500 f Kr. Enligt vad arkeologerna kommit fram till började mayafolket att bygga fler städer kring denna tidpunkt och sedan tycks utvecklingen gått snabbt.

Slås sönder

Storhetstiden var omkring 600—800 e Kr. Det är under den perioden framsteg i astronomi och avancerad aritmetik görs. Omkring år 900 sjunker den kulturella nivån igen och det forna mayariket slås sönder och absorptionsperioden tar över.

Ungefär så skissar vetenskapsmännen upp mayas utveckling, men fortfarande finns en rad frågetecken och ingen har lyckats förklara mayafolkets fantastiska intellektuella prestationer.

Mayariket låg helt i tropiska regnskogsområden. De hade enligt forskarna endast primitiva stenverktyg, men kunde ändå röja djungel så det bl.a. gick att odla majs. I de olika städerna som byggdes uppfördes pyramider med sådan precision att det kan få dagens tekniker att häpna.

Rituella center

Det förefaller som om städerna egentligen var rituella center där pyramider och tempel uppfördes. Ofta byggdes också ett observatorium varifrån himlavalvet studerades.

Maya kom fram till att omloppstiden för planeten Venus var 584 dagar. Med våra moderna tekniska utrustning har vi fastställt tiden till 583,92 dagar. Maya hade endast räknat fel på 0,08 dagar! En fantastisk prestation i ett område där tät dimma och dålig sikt ofta försvårar observationer.

Generationers erfarenhet måste ha legat bakom varje slutsats. Antagligen var medelåldern för en

Mayafolket, som levde för 1.000 år sedan i Mellanamerikas djungelområden, förbryllar dagens forskare. Hur kunde en så högt utvecklad kultur uppstå i tropiska regnskogar där det ständigt är en kamp för tillvaron?

mayaindian inte mer än drygt 30 år. De högg in sina slutsatser i sten och forskningen kunde gå vidare.

På så sätt kunde man också göra upp en tabell för solförmörkelser. Den fungerade över en tidsrymd på 33 år och kunde sedan användas på nytt. Beräkningarna är förvånansvärt korrekta.

Riktig kalender

Maya konstruerade även en kalender, som i många avseenden är mer riktig än vår. De hade en kalender på 365 dagar och en rituell på 260 dagar.

De trodde att tiden kom igen och för att förutse framtiden trodde de att man måste känna till det förflutna. Av den anledningen räknade man bakåt i tiden för att kunna göra vissa jämförelser.

På en stenpelare i Quiriguá har forskare kommit fram till att maya gjort tidsberäkningar omkring 300 miljoner år tillbaka i tiden. Ofta rörde de sig med tidsperioder omkring 4.000 år eller mer och felräkningarna är minimala.

En annan unik sak är att de hade ett bollspel där gummiboll användes. Det var över 1.000 år innan västerländsk kultur hade hört talas om kautschuck.

Enorma vägar

Något som verkligen är förbryllande är att mayafolket byggde enorma vägar med stenbeläggningar genom träskområden.

Varför byggde man dessa vägar eftersom man enligt vetenskapen inte hade dragdjur eller uppfunnit hjulet?

Vägarna är stadigt byggda och har en hållfasthet som inte dagens tekniker kan prestera i dessa områden.

Mayaindianernas intresse för rymden och tiden har förbryllat forskarna. Varför behövde ett agrarfolk i djungeln känna till Venus omloppstid och varför rörde man sig med astronomiska siffror i sin tidsberäkning.

Skön vindögdhhet

Vindögdhhet och lutande panna ansågs som skönhetsideal hos maya. När barnen var små fästes en liten amulett mellan ögonen för att de skulle bli vindögda. På samma sätt deformerades pannan på

stammar. Det gav mayafolket tid över att ostört kunna bygga pyramider och tempel.

Detta är en av många förklaringsarter till hur mayakulturen utvecklades. Men teorierna är nästan lika många som forskarna och det finns inget som med säkerhet fastslår hur livet egentligen var i det forna mayariket.

Nya upptäckter

Arkeologerna kämpar ständigt mot djungeln som döljer många spår av mayakulturen. Nya mayaplatser på påträffas ständigt och man tror att endast omkring 20 procent har upptäckts.

Vetenskapen hoppas på nya fynd som kan bli pusselbitar för att skingra mystiken kring det gåtfulla mayafolket.

När kulturen stod som högst uppskattas det att antalet mayaindianer uppgick till tre miljoner. I dagens Mexiko finns det omkring en miljon mayaindianer, men de kan inte i någon större omfattning bidra till att lösa gatorna kring sina förfäder.

Lars Davner

Mayafolket

Mayaindianerna var elegant utsmyckade vilket framgår av målningar som bevarats. Vindögdhhet och bakåtlutande panna var skönhetsideal som eftersträvades i Mayariket.

Tror du på flygande tefat?

Nya rapporter har kommit om att "oidentifierade flygande föremål" har setts i Sverige.

CASIMIR WREDE, trafikassistent, Stockholm:

Både ja och nej. Mest nej. Jag tycker att det finns för få bevis. Så länge jag inte sett något med egna ögon är jag skeptisk.

MAJ-BRITT NILSSON, skådespelerska, Saltsjöbaden:

Jag tror inte att det finns bemannade rymd-farkoster. Jag hoppas att det inte finns några. Har alltid varit litet rädd för rymden.

HELEÉNE PETERSSON, studerande, Karlskrona:

Ja, jag har själv sett ett ufo, men inte i form av tefat. Jag såg ett oförklarligt ljusfenomen för sju år sedan. Jag är övertygad om att det finns andra varelser där ute.

LARS OHLSSON, studerande, När:

Jag vet inte, eftersom jag aldrig har sett något själv. Men jag har läst en del i tidningarna, och det finns tydligen andra som har sett konstiga saker.

BENGT FELDREICH, TV-producent, Stockholm:

Svaret är nej!

Flygande tefat förutsätts manövreras av intelligenta varelser. Dessa, om de var intresserade av jorden, borde också då kunna landa.

BIRGITTA LINDGREN, sjukvårdsbiträde, Skellefteå:

Ja, det gör jag. Jag har läst ganska mycket om utomjordiska fenomen. Jag tror inte att jorden är den enda bebodda planeten i universum.

forts. f. föreg. nr.

TORONTO RAPPORTEN.

Kl. 10 på kvällen observerade Bill och Erine två stora pilformade föremål på omk. 150 meters höjd, norr om fältet. Höjdvinkeln observerades till 50° . Ett objekt exploderade ljudlöst. Delarna sårades som iett lövsågat pussel som togs isär. Objektets storlek hade nu fördubblats efter delningen. Avståndet mellan det hela objektet och det splittrade objektet var nu 70 meter.

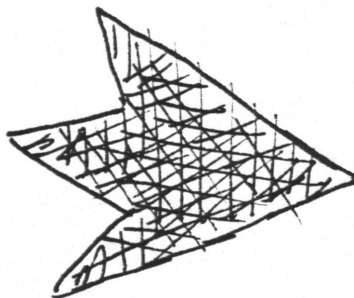
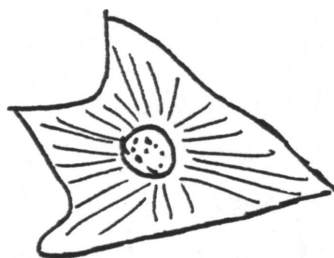
Sara hade bråttom att gå ensam till ett annat fält 400 m. NÖ om det Hydrofältet. Hon gick som i trans till det andra fältet. Där såg hon fyra starka ljus svävande på omkring 150 meters höjd, kl. 22.10. Hon återvände hem och ånyå sov hon 12 tim. i sträck utan några drömmar.

Kl. 22.30 samma natt ringde Katty till nummerbyrån för att få nummret till en UFO-organisation, för att rapportera ett UFO-fall. Telefonisten föreslog att hon skulle ringa till Onarios distriktpolis.

Katty talade med David Craig, en polisoffiser. Han ringde till en av sina bekanta som kände Joe Muskat, CUFORN-orgförande. Muskat ringde till Sara den 5. Samma natt besökte han Sara och intervjuade henne och hennes mor, Alice efter kontakter med sekreteraren Lawrence Fenwick.

Denna händelse började redan på lördagen den 4 aug. kl. 21.50 på kvällen. Samma tonåringar gick tillsammans med Jackies far till Hydrofältet. Samtidigt promenerade Jackies mor ett par kvarter däri från och såg då ett pilformat objekt på väg norr ut med omk. 30 km./tim. och en halv meter ovanför marken.

Strax efter hennes observation såg även folket på fältet två svävande pilformiga objekt under två minuter. Sedan, på 150 meters höjd, tog alla objekten av i östlig riktning "likt en blix".

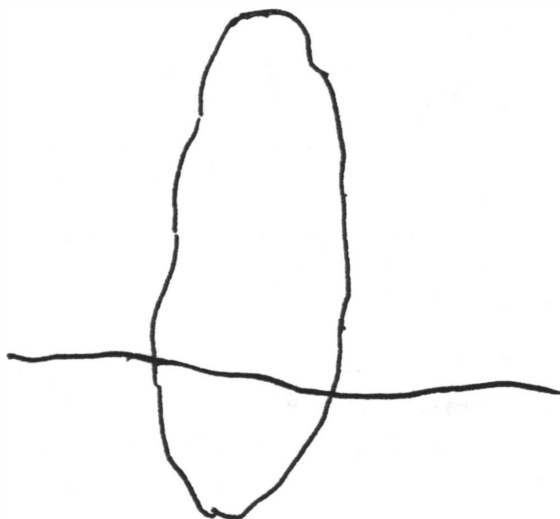

Bortförande.

8

Kl. 9.50 på kvällen kände Sara sig tvingad att gå från sin vän och gå till fältet NÖ om Hydrofältet. Allt ljud av liv verkade att ha stannat upp. Sara gick över vägen till fältet utan att se sig för efter bilar. Hon sa; att hon hade en känsla av att det inte fanns några bilar eller någon annan i närheten. Där är det vanligtvis trafik på gatan även sent på kvällen, sedan det blev huvudgata Nord - Syd.

På vägen till fältet såg hon, kl. 22.05, ett pilformat objekt framför sig, som förflyttade sig över gatan ut mot fältet. Det sänkte sig sakta till en höjd av en $\frac{1}{2}$ - 1 meter ovanför det fothöga gräset. Hon gick fram och stannade en $\frac{1}{2}$ meter från objektet. Plötsligt såg hon fyra skugglösa figurer komma ur objektet svävande i en halvcirkel en halv meter över marken. Figurerna var C:a 1.20 m. långa, fotbollsformade, $\frac{1}{2}$ m. breda och mindre än 2,5 cm. tjocka.

Hon tittade på dem omkring 1-2 minuter och sedan svimmade hon. Hon kommer ihåg att hon varit i UFOT och såg området utan-för. Hon såg också en man i blå kostym som rastade en hund. Hon vaknade upp på fältet 15 min. senare, kl. 22.20. Då låg hon utsträckt på marken 5 meter från platsen där UFOT hade landat.

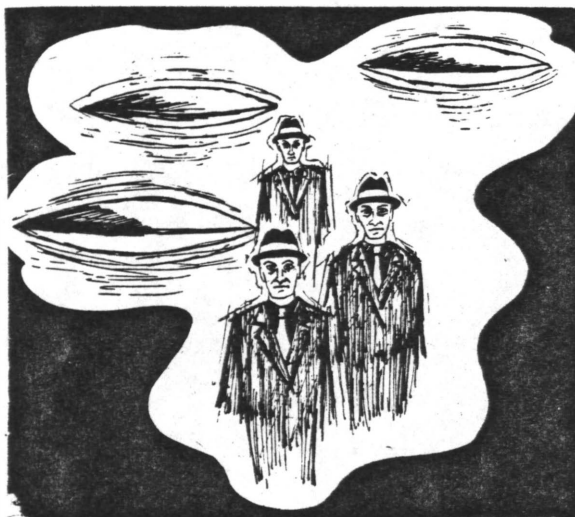
Återigen, efter hemkomsten sov hon 12 tim. i sträck, utan drömmar.

Muskat frågade henne varför hennes ansikte var orangerött. Hon sa, "du skulle inte tro detta". Han frågade även om hon hade några andra märken på kroppen. Hon svarade "ja", visade sedan Muskat sin högra hand. Ett nålstick syntes tydligt på insidan av hennes pekfinger och ett 3 cm. långt skrapmärke längs med tummens insida som också börjat med ett nålstick.

Dessa märken läktes på 5 dagar utan något läkemedel.

Saras mor sade att Saras ögonpupiller hade förstörats och att hon kunnat tvätta bort något av rodnaden, som hon haft i ansiktet nästa morgon, med stor nyfikenhet och rädsla. På morgonen den 5:e sa hennes mor att ögonpupillerna var normala igen.

Muskat frågade Sara: "Vad var det för sak som du sa att jag inte skulle tro" Sara svarade: "Jag var ombord på ett UFO".

Undersökningen.

Muskat, Sara och hennes bror Jay gick till landningsplatsen där de såg triangulära märken av nedtryckt gräs som hade en grå blekhet som om klorofyllen hade försvunnit.

Mätningarna som Muskat gjorde överstämde mycket nära med beskrivningen Sara gav. Muskat fotograferade hennes hand och det nedpressade gräset samt kopplade in Larry Fenwik och Harry Tokarz.

Alla tre gick hem till Sara för att få ytterligare detaljer. På grund av detta gick de tillsammans till fältet där hon visade dem platsen ungefär där hon vaknade upp. Under sökandet efter den exakta positionen noterade Sara en nickel och en penny i gräset. Hon undersökte sina fickor och talade om att hon haft 11 cent den aktuella dagen. Hon fann nu bara en nickel i fickan. Dessa pengar hittades på den plats där hon vaknat upp, 5 meter från platsen där gräset var nedpressat och uttorkat.

Augusti den 7, Claude Freeman, en CUFORN-medlem och pilot blev tillfrågad om han kunde skaffa en Geigermätare för att mäta radioaktiviteten. Samma natt föll ett kraftigt regn, detta hindrade användningen av Geigermätaren. Den 8 augusti, Freeman och Henning Jørgensen, CUFORN:s radar- och elektronexpert, mätte radioaktiviteten i området, medan Muskat tog jordprov.

Avläsningen gav 1,6 - 1,7 högre värden än normal radioaktiv strålning. Geigermätningarna togs mer än en meter från den nedpressade ytan. Avläsningen pågick mellan den 14 - 19 augusti.

Muskat intervjuade Katty den 9:e augusti. Katty beskrev sina observationer från den 2 augusti. Hon sa: "Det pilformade objektet var vitt till färgen och utsidan var slät, det omgavs av en röd dimma. Det svävade och rörde sig sakta upp och ned!" Hon sa att på en armlängds avstånd verkade objektet vara lika stort som en personbil.

Under alla tre nätterna var vädret klart och varmt. Det fanns många stjärnor på himlen och det var månsken.

Det fanns några luftiga vita moln på natten den 2 augusti. Katty sa att det pilformade objektet kom från NV. Hon sa att det fanns 6 objekt den natten. Hon noterade också att det var nästan vindstilla. Konturerna av det pilformade objektet verkade skarpt. Undersida av objektet liknade undersidan av en bil.

Sara sa att under observationen den 2 augusti började hon gråta och kunde inte förstå vad hon såg.

Katty sa också att hon den 2 augusti såg en orangefärgad boll av eld.

fortsättning följer

OANNES

Tore Zetterholms roman "Oannes" rymmer två historier: den ena från vår egen tid, den andra från sumerernas Ur.

Nutidsberättelsens huvudperson är en Kalmarlektor på Unescoupdrag i Afrika. Hans rationalistiska livsåskådning visar sig vara ett bräckligt stöd när han drabbas av en personlig katastrof. I sitt sökande efter en mening i det meningslösa konfronteras han med myten om den sumeriske sjöguden Oannes, ett fabelväsen som troddes ha kommit till jorden från världsrymden.

Fiskguden Oannes spelar huvudrollen i den andra berättelsen. Det är hos honom som skrivaren Igmil-Sin i Ur försöker finna tröst i sin sorg över en älskad slavgickas död.

De båda historierna löper parallellt för att till slut korsas i ett fantastiskt möte som öppnar perspektiv både ut mot rymden och in mot en sörjande människosjäls mörka universum. Trots att avståndet mellan berättelserna är fyra tusen år, visar de att människan är sig lik i sina försök att komma till rätta med tillvarons grymhet och gåtor.

Allt fler UFO-rapporter

11

De senaste två veckorna har vi fått in 25 rapporter om UFO-observationer i Sverige. Ovanligt många av rapporterna saknar naturlig förklaring.

Det berättar Stig Aggestad, journalist i Eskilstuna och ansvarig för UFO-Sveriges rapportcentral för s.k. flygande tefat.

Rapporterna kommer från olika delar av landet. Flera vittnen har sett rymdfarkoster i skiftande former. Det finns rapporter från bl.a. Västerås, Köping och Ramnäs.

Stig Aggestad lägger ned mycket arbete på att försöka finna naturliga förklaringar till observationerna.

Normalt kan man förklara 80 procent av UFO-rapporterna. Det kan vara planeter, meteoror, satelliter eller flygplan som folk sett.

— Men i höst har det varit ovanligt många rapporter som vi inte kunnat förklara.

WLT 801114

UFO-rapporterna blir allt fler "Skrämmande ökning av oförklarliga fall"

— Det har varit en mycket kraftig ökning av antalet UFO-rapporter sedan början av augusti i år. Enbart under de senaste 14 dagarna har vi fått in 25 rapporter om rymdfarkoster, berättar Stig Aggestad, journalist i Eskilstuna, som förestår UFO-Sveriges rapportcentral. UFO står för oidentifierade flygande objekt, i vanligt tal kallade flygande tefat.

— Det mest anmärkningsvärda och skrämmande är att så många av rapporterna inte kan förklarars, säger Stig Aggestad. Normalt brukar det finnas förklaringar till 80 procent av de rapporter vi får in. Det kan vara meteoriter, satelliter, flygplan eller meteorologiska fenomen som folk sett.

UFO-rapporterna har kommit från olika delar av Sverige. Västerås, Köping, Ramnäs, Örebro Ludvika, Hudiksvall, Luleå och Lysekil är några av de orter som förekommit i UFO-rapporterna den senaste tiden.

RYMDSKEPP?

— Många av vittnena är helt säkra på att de sett rymdskepp i olika former, säger Stig Aggestad. Den 31 oktober såg en köpingsbo en stor cigarrformad farkost under en bilresa mellan Norrköping och Linköping. Farkosten var metallisk och stod stilla i luften ungefär en kvart. Observationen gjordes mitt på dagen.

Dagen därpå, den 1 november, såg en man och hans fästnö ett stort lysande föremål vid Sävar, två mil norr om Umeå. Föremå-

let låg ungefär 20 m över trädkropparna och sänkte sig sedan ned i skogen. I närheten fanns två mindre, rörliga föremål som lyste i vitt, gult och grönt. Observationen gjordes strax före midnatt.

Den 3 november vid 22-tiden på kvällen såg en pensionär i Örebro ett starkt ljussken utanför sitt fönster. Mannen såg en grönljussande cigarrformad farkost med gula fönster. Samtidigt slocknade pensionärens TV. Apparaten gick igång när föremålet försvunnit.

— Det är bara ett litet plock av de rapporter vi fått in, säger Stig Aggestad.

INGEN BLUFF

Men är inte alla dessa historier bara uppbyggda?

— Vi har den uppfattningen att folk i regel inte bluffar om UFO-observationer, menar Stig Aggestad. Tvärtom är det ofta så att om en tidning tar upp ett fall, brukar flera människor höra av sig med liknande observationer. Många är rädda för att framträda.

— Det har hänt att folk ringt hit mitt i natten och varit alldeles

— Jag trodde det skulle vara en ganska lugn syssla att sköta UFO-Sveriges rapportcentral, säger Stig Aggestad, Eskilstuna. Men den senaste tiden har det kommit in så många rapporter att vi inte hinner med att kontrollera alla.

vettskrämda efter att de sett ett UFO. I och för sig kan vi ju inget göra direkt men jag har svårt att tro att folk försökt lura oss.

Efter varje rapport kontrollerar Stig Aggestad flygverksamhet, väderstörningar och liknande. Vittnena får en förklaring på vad de sett — om det finns någon förklaring.

Stig Aggestad har själv aldrig sett något UFO.

— Jag tror det är lika bra, säger han. Vi har alltid en skeptisk inställning till UFO-rapporterna men det blir alltydligare att många av dem är helt oförklarliga. Vi har inga åsikter om vad vittnena sett utan bara konstaterar att fenomenen inte har någon naturlig förklaring.

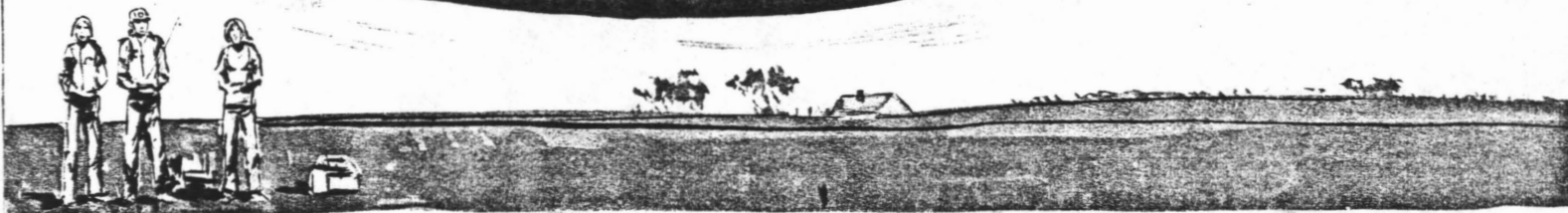
— När jag tog över rapportcentralen vid årsskiftet, trodde jag aldrig att det skulle medföra så mycket jobb. Jag har inte ens hunnit kontrollera alla UFO-rapporter som strömmat in den senaste tiden.

CHRISTER WALLINDER

Jul
000
G

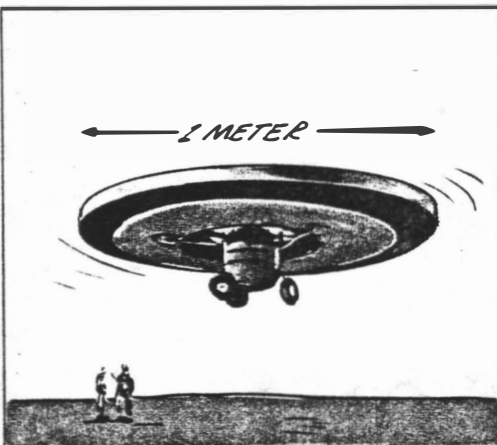
Ett tefat som flyger!

Är tefatet trots allt den ideala formen för en flygande farkost? Ett österrikiskt forskarteam kanske kan ge oss svaret på frågan.

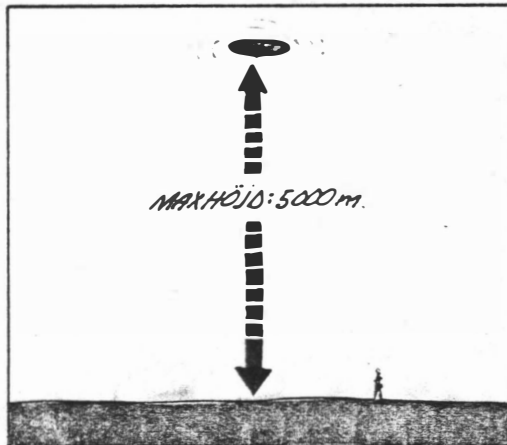

Först syns en liten prick högt uppe i luften. Så växer pricken till en rund skiva – ett flygande tefat! Så långt är väl allt gott och väl. Tefat brukar dyka upp och förvåna världen då och då. Men när tefatet landar på flygplatsen i Klagenfurt i Österrike börjar

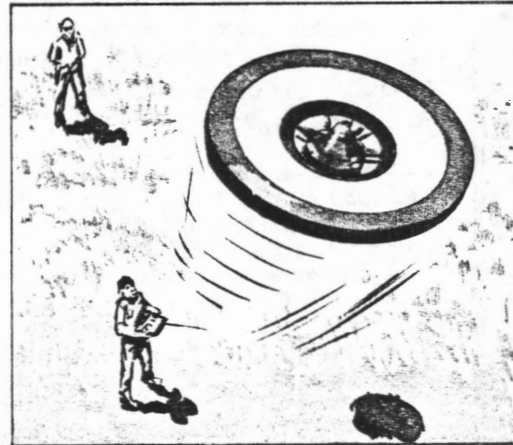
folk tycka att det gått lite väl långt! Tyvärr är tefatet i fråga inget äkta UFO. Men det är en av de första tefatsliknande experimentfarkoster som visat sig fungera tillfredsställande. Tefatet kan flyga mer än 10 km, kontrollerat från marken.

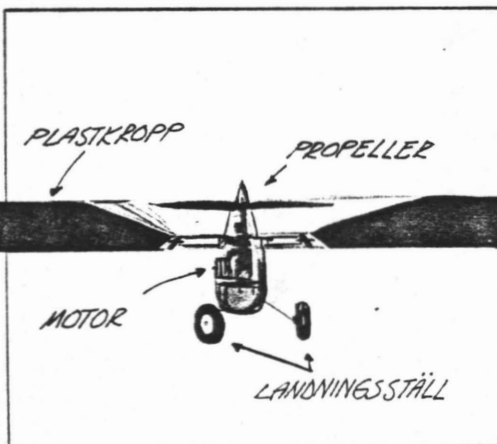
Det österrikiska tefatet är inte stort. Bara en knapp meter i diameter. Den diskusformade farkosten är byggd av elastisk plast och tål hårda stötar. Vikten är 5 kg.

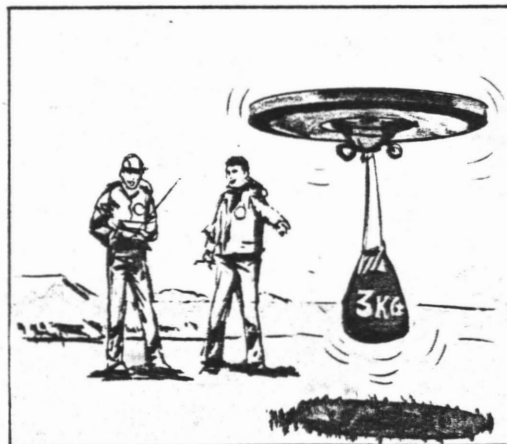
Tefatsbyggarna har testat sin farkost på 5 000 m höjd med stor framgång. I augusti 1978 flög man 8 km horisontalflygning till flygplatsen i Klagenfurt.

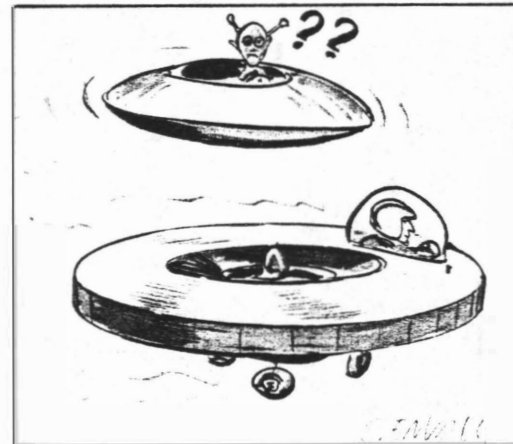
Det konstgjorda tefatet har en stigningsförmåga på hela 16 km/sek. Resultatet når man genom att suga luft från tefatets ovansida och föra den till undersidan.

Det österrikiska tefatet har en 10 ccm motor som driver en propeller på toppen av farkosten. Man styr tefatet åt olika håll genom att ändra motorens varvtal, klaffinställning eller stigningsmedelpunkten.

Tefatet har väckt stor uppmärksamhet inom näringslivet, hos fackfolk samt bland militärerna. Det beror bl a på dess goda lyftförmåga. Vid test har det österrikiska tefatet lyft paket på flera kilo!

Nu väntar vi bara på ett större, bemannat tefat. Och tack vare de österrikiska entusiasternas forskningsinsats behöver vi nog inte vänta länge. Snart kommer den dag, då de verkliga tefaten får konkurrens!

LOKALA - Rapporter

Sammanfattning av OBS-kvällen den 7/4 1978 i Söderbärke, kl. 20.50-22.10

Vid Obs-platsen Norra vägskalet Aspmören, gjordes vid 20.50 tiden observation av ett flygande föremål med fast rött sken, storlek som en helikopter och samma fart. Den kom från väst mot söder, den var då synlig i c:a 15 min. Efter att den varit borta i c:a 20 min, kom densamma från söder mot nordost nu på andra sidan vägen. Där vi stod nu var den synlig i c:a 20 min. Därefter försvann den bakom Vanberget i c:a 15 min. Efter en kursändring mot väst blev den synlig igen, då såg vi den i c:a 20 min. Efter smärre kursändringar försvann den mot norr.

Höjd: c:a 400 m.

Höjdsvinkel: c:a 85 grader.

Beskrivning: röd oval med två runda skarpa röda punkter.

Uppföljning av fallet finns hos Gudrun Andersson om någon är intresserad.

Erland Haglund och hans kamrat befann sig inomhus hemma vid Haglund i Per Hindersbo. Erland sitter vid pianot och spelar. Hans kamrat sitter i sängen med ryggen mot fönstret. Pianisten vänder sig om för att konversera, tittar ut genom fönstret, får blicken fäst på ett vad han tror är ett stjärnfall. Uppmärksammar sin kamrat på vad han ser. Denne vänder sig om och säger: - Det där är inget stjärnfall det måste vara något annat. De går ut på gården och tittar, och ser ett ljust klot, som är lika stort som Venus, det börjar gå i berg och dalbana. Stannar upp ett ögonblick för att fortsätta i samma gång o. fart. Sedan stannar det till en hel ~~minuta~~, för att sedan gå rakt ~~på~~ mot marken tvärs över barken. Vid senare uträkningar måste det bli vid Larsö. Flyg var till frågade, men dom hade inget i luften. Även militären är tillfrågad, även de hade inget.

UFO händelse under en obs-kväll i Söderbärke den 10 feb. 1978.

Kvällen var mycket klar med en fin stjärnhimmel, temperaturen höll sig vid en 23 grader kallt, men stämningen var god.

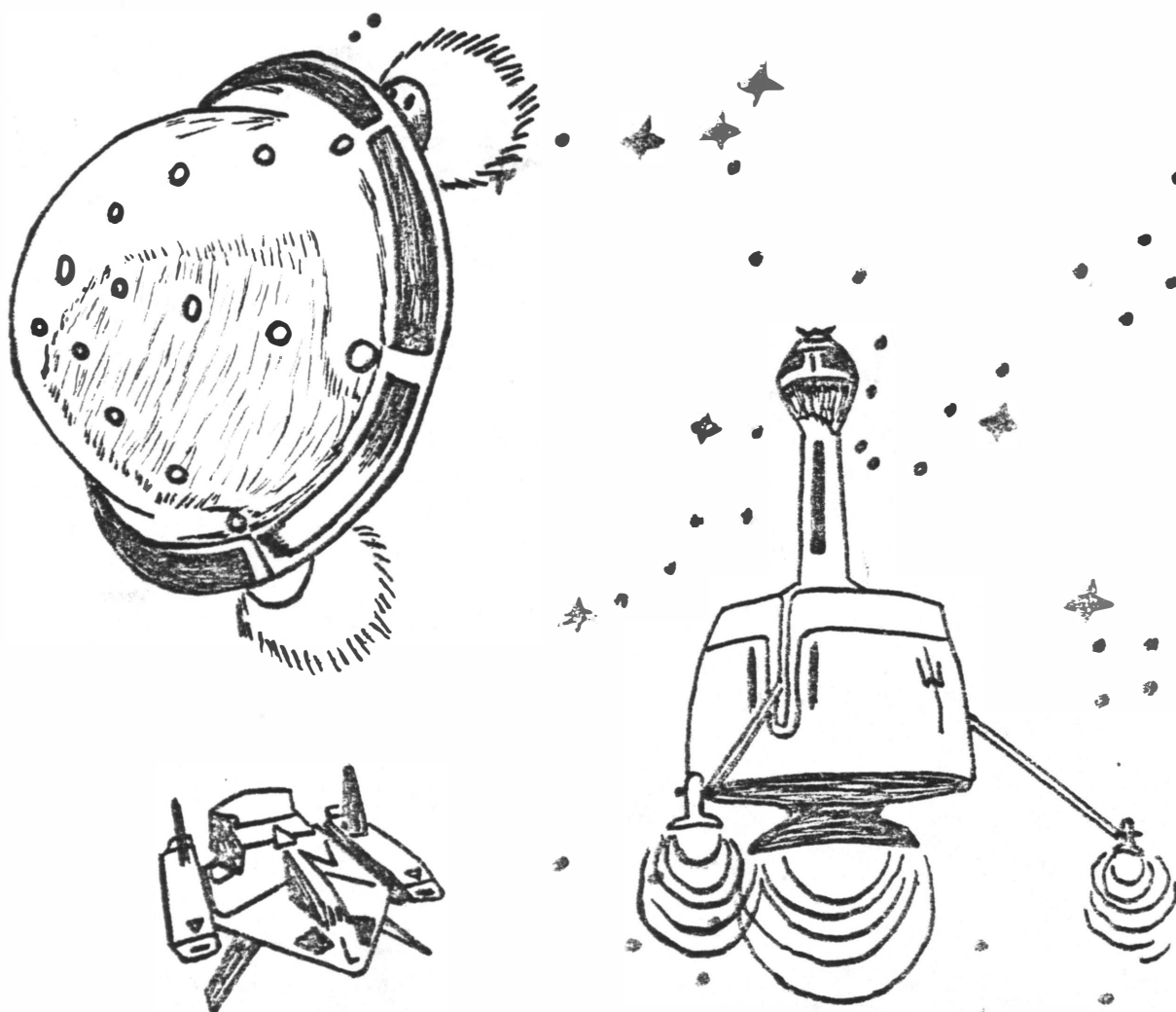
Kl. 20.10 upptäckte vi ett vitt blinkande ljus, som blinkade långsammare än ett flygplan och ändrade riktning hela tiden.

Ljuset var synligt till ungefär kl. 20.20 blinkningarna kom med två till tre sek. intervaller från vad vi uppfattade som satterlit höjd.

Efter c:a femton minuter såg ett par av deltagarna ett pulserande ljus uppträda. Det var svagare än det första, detta varade c:a femton minuter.

Pulserandet var likadant som det föregående, ljuset flyttade sig fram och åter c:a 2 cm armlängds avstånd. Kl. 21.00 när vi skulle dricka kaffe upptäcktes en ljuspunkt i riktning sso, som kom emot oss.

Samtidigt kunde vi iaktaga ytterligare två ljuspunkter komma somm närmade sig från syd-väst. En av dessa uppenbarade sig endast några sekunder och försvann sedan. De två återstående, som nu låg på kollisionskurs närmade sig varandra och steg plötsligt som på en given signal och försvann. Det hela varade i 5-7 minuter. De var linsformade och lyste med ett rödgult sken. Tilläggas bör att vi såg två flygplan och att vi hade möjlighet jämföra dessa observationer. 10 observationer från Väster bergslagens UFO förening.

Vi försöker hela tiden att vara Före vår tid

■■■ Serien "aktuellt om teknik" började publiceras i FIB-aktuellt i februari 1974. Den ger oss senaste nytt inom vetenskap och teknik – i dramatiska bilder och texter.

Ofta berättar vi om spännande och dramatiska händelser långt innan de ägt rum.

I nr 34 år 1975 berättade vi om hur den amerikanska rymdfarkosten Viking skulle

landa på Mars.

På sommaren 1976, den 20 juli, landade Viking I precis så som FIB-aktuellt förutspått. Fram till då visste ingen hur det såg ut på Mars yta. Nu

Viking landar på Mars!

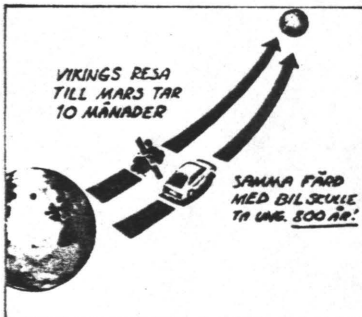
Kan livets gåta lösas på vår röda granne?

Månen är utforskad. Nu samlar sig människan för nästa stora språng ut i rymden – den första obemannade landningen på Mars.

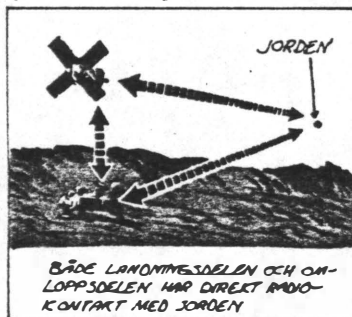

Vikingprojektet är det största och mest avancerade rymdäventyret sedan Apollo landade på månen. De två syskonfarkosterna som tar spranget ut i rymden från Kennedy Space Center representerar den mest avancerade teknik som står att uppbära på jorden i dag.

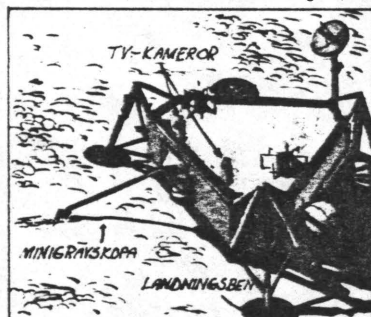
Dom bar på instrument som ansågs omöjliga att bygga bara för några få år sedan – hyperkänsliga seismometrar, specialkonstruerade kameror, biologiska och kemiska experiment som skall ge oss dom första rapporterna från Mars vindpinade och stoftbemängda yta.

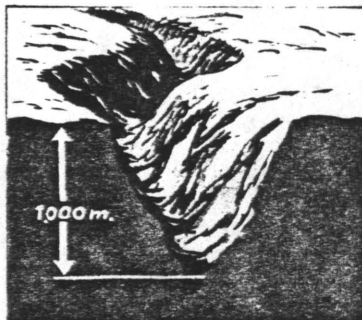
För att nå Mars flyger Vikingsonderna 704 miljoner km genom rymden. Färden tar drygt 10 månader. En bil som körde med 100 km/t dygnet runt skulle behöva 800 år.

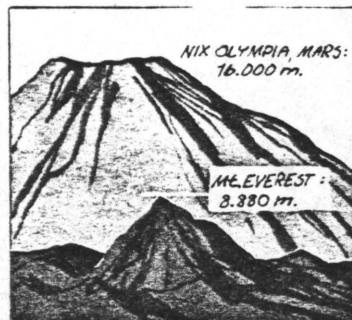
Vikingfarkosterna väger 3 400 kg vid starten. Varje sond består av en landningsdel, som går ner på Mars, och en omloppsdel som stannar kvar i en bana runt planeten.

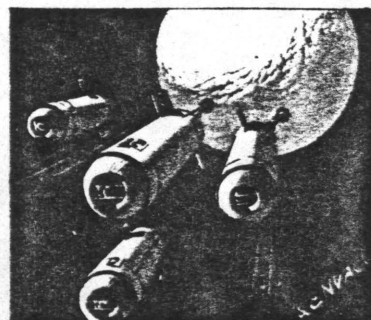
Vikingsondens landningsdel är atomdriven och stor som en personbil. En miniatyrgrävs-kopa tar markprover som sedan fotograferas och analyseras av dom andra instrumenten.

På 1800-talet talade astronomerna om kanaler på Mars. Och kanske var deras iakttagelser inte så tokiga. Rymdsönder har funnit väldiga sprickdalar – 500 mil långa och dubbelt så djupa som Grand Canyon.

Vikingsonderna kan mata vindstyrkan i stoftstormarna på Mars. Och dom kan kartlagga jordskalven som orsakas av oroligheter i planetens inre. På Mars finns vulkaner som är dubbelt så höga som jordens högsta berg!

De båda Vikingsonderna är människans kantselsprot i rymden. Dom banar väg för den första bemannade Marslandningen – en expedition som säkert kommer att bestå av flera stora skepp som understödjer varandra.

Genom Vikings kameraögas ses Mars kalla yta (-86°C).

kunde Viking sända hem de första knivskarpa närbilderna från de ödsliga öknarna på vår röda grannplanet!

■ Kommer de första bevingade zeppelinarna att vara i bruk om 10 eller 15 år? Vi tror det!

Den gamla zeppelinaren är ett luftskepp, som var i trafik under flera decennier när seklet var ungt. I dag har energikrisen åter gjort den aktuell.

Kombinerad med den moderna rymd- och flygteknikens senaste erfarenheter, är det mycket som talar för att den bevingade zeppelinaren blir 2000-talets luftfarkost. ■

Männen bakom aktuellt om teknik

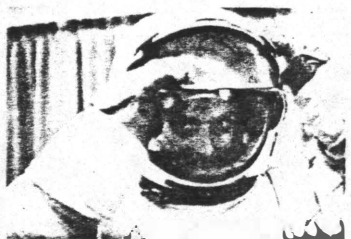
■ Ni har säkert förbluffats över farten och dynamiken i teckningarna i serien "aktuellt om teknik".

Det är inte så konstigt. De görs nämligen av Sune Envall, en av Sveriges skickligaste tekniktecknare. Sune är internationellt känd och har haft framgångar i tidningar i Västyskland, England och USA.

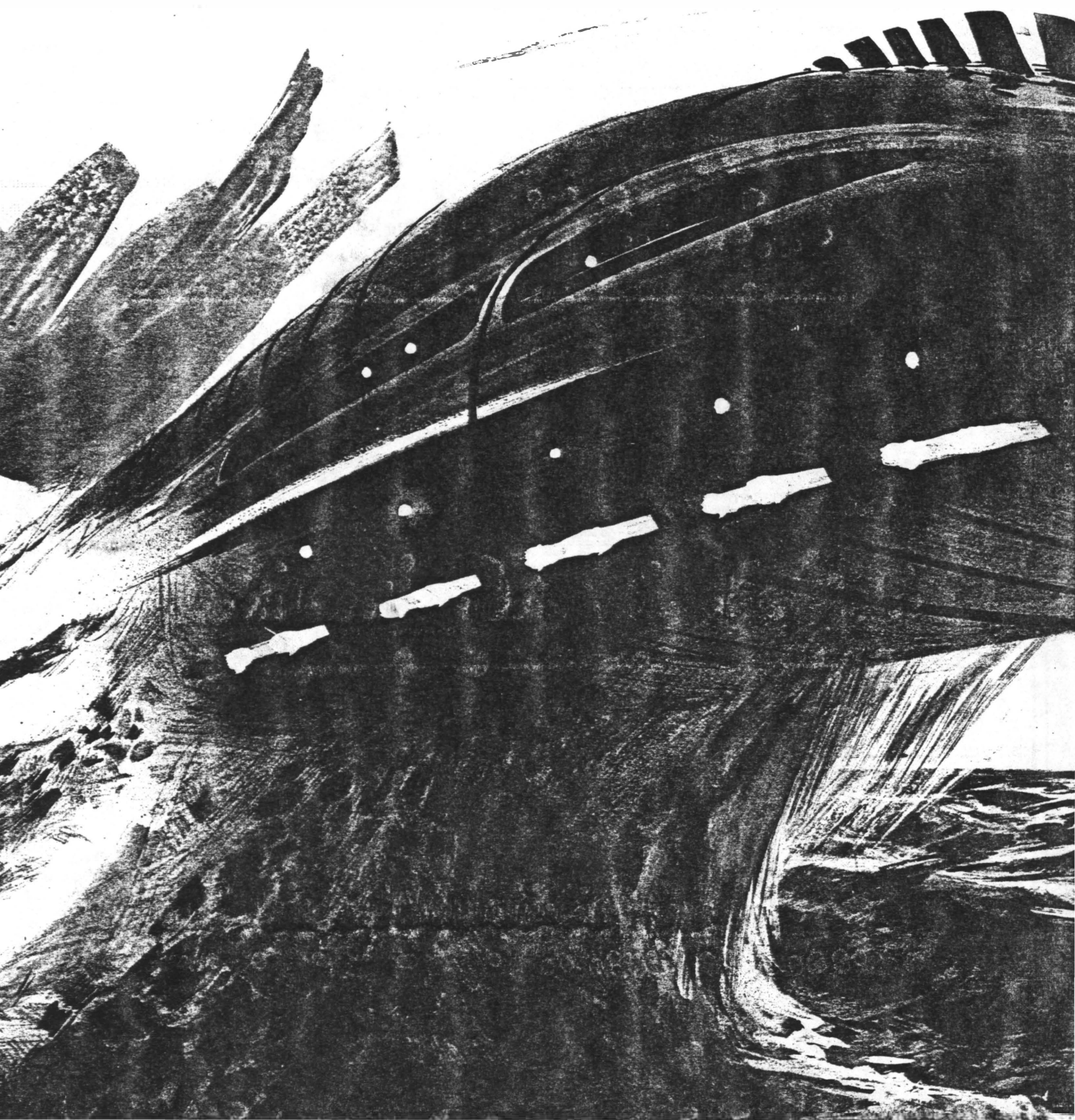
Anders Palm skriver huvuddelen av texten till serien. Han är teknisk reporter i svensk och nordisk veckopress. Anders var en av de få svenska journalister som bevakade den första historiska månfärden, Apollo 11, direkt från rymdbasen i Cape Kennedy. ■

Tecknaren Sune Envall

Skrivaren Anders Palm

Lösningen på en
världsgåta:

Vi har sett¹⁷ fantomubåtarna!

**De dyker upp med jämna mellanrum!
Rapporter från amerikanska och till och
med skandinaviska kustbevakningar talar
om de mystiska ubåtarna som dyker
upp och försvinner i rymden.**

aktuellt-reportage: J O Sundberg – Sune Envall/teckning

■■■ Den dyker upp – ser ut som en ubåt men är egentligen inte en ubåt. Kan lyfta ur vattnet, upp i rymden och försvinna.

Fantomubåten!

Den 27 januari 1962 befann sig en isbrytare från US Navy i farvattnen vid Admiralty Bay i Antarktis. Den ingick i en stor flotteskader som utförde ett forskningsprogram kallat "Operation djupfrysning".

Plötsligt hördes ett dånande och brakande ljud utifrån de väldiga isvidderna. I nästa ögonblick sköt "något" upp ur havet genom sju meter tjock is!

En ca 10 meter lång, silverglänsande och ubåtsliknande farkost steg mot skyn och försvann med svindlande hastighet. Enorma isblock kastades vida omkring och upp ur hålet sprutade 30 meter höga vattenkaskader.

Den amerikanska flottan har aldrig officiellt bekräftat händelsen, men ombord på isbrytaren fanns vetenskapsmannen Rubens J Villela från Rio de Janeiro. Han ansåg det fel att hemligstämpla händelsen och läckte ut den till massmedia i Brasilien.

Där mottogs den fantastiska händelsen knappast som någon större sensation. Sydamerika hade hemsökts av fantomubåtar under hela 1950-talet, och trots myndigheternas försök till mörkläggning är de flesta kända.

Strax efter midnatt i juli 1952 fick besättningen på det brasilianska lastfartyget "Naviero" under gång utanför Salvador sitt livs chock.

En självlysande, ubåtsliknande farkost dök upp ur det stormpiskade vattnet och lade sig på kollisionskurs. Den var minst 30 meter lång, blåvit glödande i det becksvarta mörkret och fientligt hotfull.

"Naviero" slog full back, men fantomubåten ökade plötsligt farten, vek undan och försvann som en raket över de skummande vågorna.

I februari 1957 såg besättningen på en argentinsk pa-
(Forts på sidan 91)

Ur havet lyfter sig något
som en sjöman aldrig sett.
En ubåt som samtidigt är ett
flygplan. Finns fantom-
ubåten? Rysk? Eller rymdens?

SUNE ENVALL

Vem fångar en av "fantomerna"

trullbåt en jättefarkost med glas-kupol som gled in och dök i Rio de la Plata.

Två jagare spärrade av utloppet. Hydrofonutrustade helikoptrar skickades in och fem korvetter började systematiskt sjunkbomba hela bukten. Jakten pågick i fem dygn och flera kontakter registrerades, sedan var fantomubåten plötsligt försvunnen utan att man visste hur.

Klockan 23.40 den 27 juni 1959 såg åtta vittnen hur ett ubåtsliknande föremål dök upp ur havet nära São Paulo.

Fantomubåten var nästan 100 meter lång och hade en genomskinlig, märklig akterbyggnad. Efter en halvtimme gled den sakta utåt havet, lyfte mot skyn som ett glidflygplan, accelererade och försvann med hög fart.

När händelsen under "Operation djupfrysning" blev känd i USA läckte ytterligare en sensationell händelse ut.

— Kapten Nemo har återuppställt, skämtade en pensionerad marinofficerare i en intervju med New York Times. Jag har själv sett en fantomubåt ute i Nordatlanten. Vi befann oss nära Grönland på en antiubåtsjaktövning när den dök upp.

Händelsen inträffade under andra världskriget och i tron att ubåten tillhörde nazi-Tyskland gav jagarens befälhavare order om eldgivning.

Fantomubåten hade en konformad, glasliknande överbyggnad med ett snurrande periskop på toppen, men trots att den träffades av flera salvor från jagaren förblev den oskadd! Medan beskjutningen fortsatte, dök den mystiska farkosten rakt ner och försvann i djupet.

Under 60-talet började fantomubåtarna operera i Östersjön. Resultatlösa jakter avlöste varandra i våra skärgårdar och längs kusterna. Samtidigt noterade marinen en dramatisk ökning av kollisioner mellan trälare och "något" i uläge.

Den 23 juni 1968 avgick den norska tankern "Texaco Bogota", på 19 000 ton från Norrköping med destination England. Hon hade lossat flygbensin och var på läppen.

På morgonen dagen därpå hade

tankern just passerat Kapelludden på Öland, då hon skakades av en dov explosion. Två babordstankar sprängdes och en stor del av fartygssidan slets upp.

Tankern började brinna. Besättningen räddades under mycket dramatiska omständigheter, men en man blev kvar i det brinnande infernot.

"Texaco Bogota" bogserades till Karlskrona där dykare undersökte skrovet. Vad man hittade förbluffade experterna och har aldrig fått någon förklaring. Under vattenlinjen, midskepps och under själva explosionsskadan, hittade man två mystiska hål, 15 cm i diameter och triangelformade med spetsen vänd uppåt.

Men det sensationellaste av allt var att plåtkanterna i de två hålen var *vikta inåt!*

Många teorier lanserades. Självantändning, torpedbeskjutning, minsprängning och grundstötning. Experterna kunde avskrivna dem alla. Sedan fastslog man att endast en undervattensfarkost kunde ha orsakat skadan, och den måste ha träffat "Texaco Bogota" med ohygglig kraft.

● Drygt en månad senare lämnade den japanska tankern "Yoho Maru" Persiska viken, destinerad till Japan med olja.

Plötsligt märkte besättningen en skakning i skrovet, sedan började det 88 000 ton stora fartyget våldsamt vibrera. Undersökningar visade att 11 000 ton olja forsade ut genom ett jättelikt hål i ving- och centertankarna, belägna strax under vattenlinjen.

"Yoho Maru" fördes till ett varv i Bahrain för provisoriska reparationer, och togs sedan hem till varvet i Japan för en sekretessbelagd undersökning.

Fyra månader senare lämnade Nippon Kaiji Kyokai, det japanska klassningssällskapet, följande sensationella utlåtande om olycksorsaken:

"Ett oidentifierat undervattensföremål kolliderade med fartygets skrov. Det rev upp ett hål i fartygssidan som var 16 meter långt med en höjd av 3 meter i förkant och 7 meter i akterkant."

Den 12 november 1972, orsakade en "främmande ubåt" i norska Sognefjorden det största marinpådraget som någonsin förekommit i fredstid.

Jakten inkluderade inte mindre än 30 fartyg (NATO och brittiska enheter inräknade), ubåtar och för ubåtsjakt specialutrustade helikoptrar och flygplan. Den följdes av hela världen och pågick i sex-tion dagar — utan resultat.

Vad som främst talar för att det var en fantomubåt som gäckade hela den norska marinen i den

1 300 meter djupa Sognefjorden är följande fakta:

Klockan 13.00 den 20 november observerades "ubåten" av pålitliga vittnen vid Kyrkjebo, då den gled ut från Mårenlandet och mot den södra sidan av fjorden. 15 minuter senare observerades "ubåten" av fem polismän vid Kvamsøy, en ö belägen drygt fem mil norr om Kyrkjebo. Där fällde två fregatter ett stort antal sjunkbomber mot den.

Längs våra kuster har den ena stora ubåtsjakten avlöst den andra. Vår närhet till östländerna och det faktum att det finns en stor armada spionubåtar i Östersjön utesluter naturligtvis inte att en eller annan okänd ubåt tillhört främmande makt.

Men enligt den "oskrivna lag" som gäller för dessa ubåtar ger de sig alltid av från svenskt vatten efter upptäckt. Fantomubåtarna däremot har bevisligen ingenting att frukta och kan därför gäcka marinen så länge de önskar.

Incidenter med fantomubåtar är med all säkerhet mycket vanliga och hemligstämplas för att marinen vet om dem men inte kan ta dem. Ett exempel av många är den fantastiska händelse som i augusti 1974 utspelade sig i Gryts skärgård.

En kustbevakningskryssare rutinpatrullerade i farvatten utanför Håradsskär, då fartygets radar plötsligt registrerade ett eko av något i ytläge. Föremålet befann sig utanför sjögränsen men kryssaren gick ändå närmare.

Ekot försvann, men visade sig senare tillsammans med ytterligare två ekon. Kryssaren vände, men snart upptäckte den häpne kaptenen att de förföljdes — av *tre* "okända ubåtar"!

Marinen larmades och skickade en minsvepare och ett spaningsplan. Men när de anlände till platsen var de okända besökarna redan försvunna. Händelsen hemligstämplades, men avslöjades en månad senare av en lokaltidning.

1978 invigde amerikanska flottan i tysthet ett avancerat långdistanssonarsystem kallat "Anti-Submarin Warfare", ASW. Det kostade 10 miljarder kronor och kan lokalisera varje undervattensföremål på 16 km när, var det än befinner sig på jorden.

Trots ASW, massiva insatser av fartyg, flygplan och helikoptrar, specialutrustade jaktubåtar och annan superteknik, jagar USO vidare genom världshaven.

Sverige kommer att få nya besök av "främmande ubåtar", men säg inte att marinen är för dåligt utrustad nästa gång det händer — inget land har lyckats fånga de gäckande fantomubåtarna. ●

— Jag har aldrig
trott på sådant här

28. OKT. 8

20 meter från henne stod en grön varelse

20 meter ifrån henne
stod en självlysande grön
varelse.

I början av augusti i år
var Marie Forsström, 21-
årig västerås flicka med
om något hon inte kom-
mer att glömma i första
taget.

Marie och hennes pojkvän be-
fann sig i ett hus i Ramnäs. Kloc-
kan 22.45 begav sig Marie ut för
att leta efter en katt. Hon var på
väg nedför en återvändsgränd,
då hon plötsligt blev träffad av en
stark ljusstråle.

— Jag fick den uppfattningen
att jag blev skjuten! säger Marie
efteråt.

Hon vinglade in bakom en kulle
för att slippa ljuset.

Klockan var 22.50 när hon bör-
jade gå tillbaka. På en rivnings-
tomt stötte hon på en kelen katt.
Hon tog upp katten och satte sig
utanför en port. Hon hade lekt
med katten i tio minuter när den
plötsligt hoppade upp och körde
in klorna i hennes ben.

Marie trodde det var en annan
katt som kom, så hon såg upp.

— 20 meter ifrån henne, mellan
två äppelträd, stod en självly-
sande, grön varelse!

— Han hade liksom inga kontu-
rer och var ca 180–185 cm lång.
Jag trodde jag såg i syne, så jag
blundade. När jag tittade upp
igen var han spårlöst försvun-
nen.

— Men så helt plötsligt dök han
upp ur tomma intet och var bara

Marie Forsström — vad var det
hon såg?

fem meter ifrån mig. Då kastade
jag katten och sprang.

Efter händelsen fick Marie en
chock, och var tvungen att sova
med alla lampor tända.

— Jag har aldrig tidigare trott
på sådana här så kallade "över-
naturliga fenomen", är Maries
kommentar.

En till två veckor senare obser-
verades ett liknande ljussken
som Marie råkat ut för, också det
i Ramnäs. Observationen var
flera timmar lång. Maries fall
utreds nu av UFO-Sveriges cen-
tralgrupp i Sala.

FÖRENINGSTRÄFF

hade vi den 17 okt i år där vi

samtalade om UFO contra Bibeln.

En av våra medlemmar i föreningen
är kortvågslyssnare och har fått en
god kontakt med en radiostation i
Sydamerika som heter HCJB och är
belägen i Quito Ecuador.

Från stationen hade det kommit ett
frågeformulär om kristen tro. Om man
var troende, om man var ateist, om man
trodde på Bibeln osv, osv. Vid svaret på
det pappret kom ett annat papper till
föreningen. En fråga i formuläret på slutet
var, om man ville diskutera något
ämne man var intresserad av.

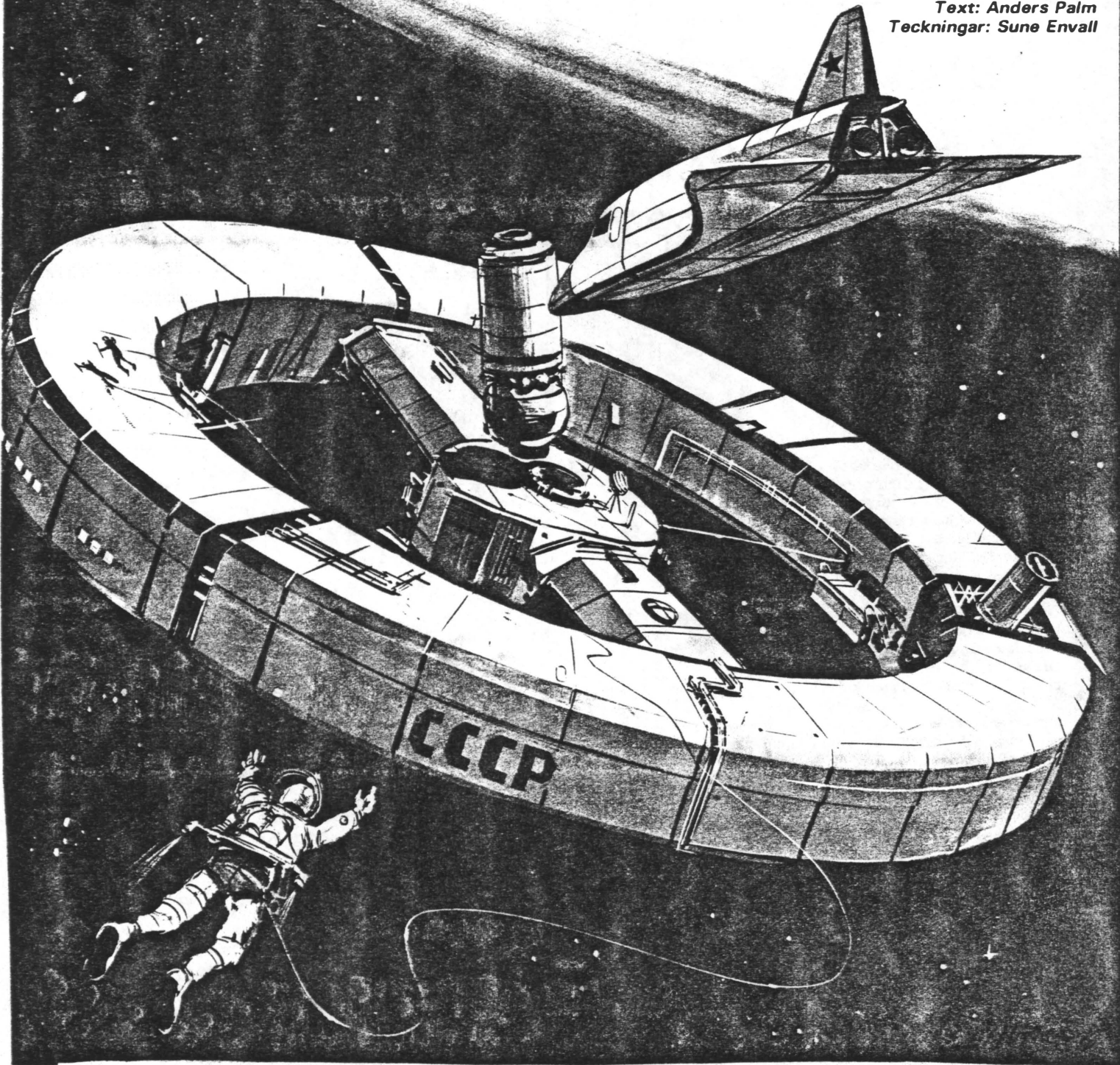
Helt naturligt blev det frågan "UFO
contra Bibeln." HCJB är en kristen
radiostation med sändningar till hela
Norden. På frågan om vad radiostationen
hade för tankar och motiv när de läste
Hesekiel i Bibeln fick vi ett långt svar
på 3 sidor om deras åsikt. Den 17 okt
tog vi upp frågan på vår föreningsträff
och fick en mycket givande diskussion
om Bibeln och UFO.

Ett svar har gått till HCJB med en önskan
om svar per brev eller genom etern och
i så fall meddela oss så det går att
spela in. Den 16 nov kom en mycket
intressant rapport genom etern från
HCJB -som spelades in- och som har
delgivits undersökningsgruppen. Det
handlar om mycket egendomlig fall
inom den kristna rörelsen. Mer om detta
i ett kommande ny nummer när mera
fakta har inkommit.

Bo 3 år i rymden!²⁰

Sovjetunionens rymdprogram skjuter ny fart. Nu studerar ryssarna stora rymdstationer som skall kunna hysa 20 – 30 personer under perioder på mellan två och tre år!

Text: Anders Palm
Teckningar: Sune Envall

Jorden vilar som ett väldigt vitt-blått klot ovanför rymdstationen. En flammande bromsraket i fjärran ger en förvarning om att en rymdskytte är på väg in. Men rymdskytteln är inte amerikansk – utan rysk! Sovjetunionen har nyligen dragit upp riktlinjerna för sin framtida rymdverksamhet. Man satsar på två nya farkoster: dels ett transportskepp, "Progress", för "engångsbruk", dels en rymdskytte, "Sojuz", som skall

kunna göra många färder. Sojuz skjuts upp som en tvåstegsraket, där det första steget drivs av en förbränningsmotor som kräver luft medan det andra steget drivs av en raketmotor. Ryssarna har ännu inte bestämt hur framtidens stora rymdstation skall se ut. Men vare sig man satsar på en cylinder eller ett hjul så kommer den ryska rymdstationen att bli en viktig plattform för utforskning av universum.

Zindermans förlag

Postadress

Telefon

Order o. exp.

Postgiro

Bankgiro

Götgatan 13

Box 310 401 25 Göteborg 1

031/13 68 90

031/13 78 32

52 04 12-8

491-2804

SVENSKA UFO FÖRFATTARE - I CENTRUM !

- ☐ Boris Jungkvist. *Besökare från Kosmos. De flygande tefatens göta*
Illustr. Höftad ca 70 kr.
- ☐ Boris Jungkvist. *Ufo - en fantastisk verklighet.*
Illustr. Höftad ca 66 kr.
- ☐ Sven Magnusson. *Flygande Tetat - Vad säger Vetenskapen?*
Illustr. Inbunden ca 66 kr.
- ☐ Gösta Rehn *UFO - Utmaningen. Inbunden ca 58 kr.*
- ☐ Gösta Rehn *De flygande tefaten. Dokument och Teori*
Höftad. Ca 58 kr.
- ☐ Gösta Rehn *Ufo! Nya fakta om de flygande tefaten.*
Illustr. Höftad. ca 58 kr.
- ☐ Gösta Rehn *Tefaten är här! Illustr. Höftad ca 52 kr.*
- ☐ Staffan Stigsjö *Tefatsfolket har landat. Höftad ca 66 kr.*
- ☐ Staffan Stigsjö *Tefatsfolket ser oss! Höftad ca 66 kr.*

ZINDERMANS FÖRLAG, BOX 310 40125 GÖTEBORG 1
Tele 031 - 13 78 32

Böckerna sänds portofritt mot postförskott. Obs! Medlemmar i Västerbergslagens UFO förening erhåller 10% rabatt vid beställning från förlaget.

BESTÄLLNING

Namn _____

Adress _____

Postadress _____

OM DU SKALL BESTÄLLA BÖCKER FRÅN
ZINDERMANS FÖRLAG SÅ KAN DU BARA KLIPPA
UR DEN HÄR SIDAN OCH SÄNDA DEN TILL FÖRLAGET
GLÖM INTE ATT PRICKA FÖR VILKA BÖCKER DU
ÖNSKAR KÖPA OCH GLÖM INTE ATT SÄTTA UT
DITT NAMN:

ÖVERSÄTTARE

Vi söker översättare från franska tidningar.
I föreningen finns det ingen som kan och vi har
sökt i alla nummer vi givit ut.

Vi tar också gärna emot översättare från
engelskan. Vi har fått så mycket intressant
material och de som översätter varje gång
hinner inte med allt.

Hör av Er är Ni snälla till tel 0240/11991

